

HISTORIEN om:

Torkild og Tabitha

Mission blandt børn og unge i Tanzania

Lille Tabitha på 10 år var en dag til et missionsmøde, hvor en missionær fra Tanzania fortalte om arbejdet blandt børnene og kvinderne. Lige pludselig hørte hun nogen hviske i sit øre: **“En dag bliver det dig, Tabitha, der hjælper børnene i Tanzania.”**

Hun turde ikke fortælle denne oplevelse til nogen, ikke engang sin bedste veninde eller sine forældre. Men hun gemte det i hjertet, og dér lå det gemt – men ikke glemt – i mange år.

Torkild var fra samme by, og de gik i samme skole lige fra 1. klasse. Tabitha havde et godt øje til ham, helt fra da hun var barn, og hun, der blevet frelst meget ung, begyndte at bede for Torkild, at det også måtte ske for ham, da han jo ellers *ikke* kunne blive hendes mand.

De begyndte at se lidt til hinanden i 8. klasse, men hun gjorde ham det meget klart: Hvis han ikke ønskede at blive en kristen, kunne det aldrig blive dem. Det var en beslutning, hun havde taget, og den stod hun fast på... **Torkild blev en kristen, da han var en ung mand på 16 år, og fire år senere stod Tabitha brud.**

Kaldet, hun fik som 10-årig, havde hun aldrig snakket med Torkild om, men særligt når hun hørte missionærer fortælle, brændte det i hjertet.

Hun bad ofte Gud om at kalde Torkild, så det ville være ham, der en dag kom og spurgte hende, om hun var villig til at blive missionær.

Der gik dog adskillige år, før der skete noget på denne front. I mellemtiden fik de 3 dejlige børn, og familien havde det godt på alle måder. Torkilds arbejde var på en sådan måde, at han sjældent kunne være til bedemøderne, men da han en aften pludselig havde muligheden, tog han derhen sammen med Tabitha.

Mødet formede sig noget anderledes, end det plejede. Normalt begyndte mødet med, at de sang nogle sange, men den aften var der bare fuldstændigt stille. Ingen sang, ingen sagde noget, og pludselig rejste en person sig op og kom med en profeti, som lød:

“Der er nogen her i aften, som Herren ønsker at bruge i sin tjeneste. Dørene er åbne, og jeg vil gøre alt rede for jer. Arbejdet haster, og hvis I ikke vil være villige til at gå, må jeg sende nogle andre.”

Da de kom hjem den aften, hørte Tabitha pludselig Gud sige: **“Nu kan du godt fortælle Torkild om det kald, du fik som lille pige”** ...den aften blev beslutningen taget, og de sagde **“Ja”** til Herrens kald.

Det kom ikke som en overraskelse for nogen – heller ikke Tabithas forældre, som var inviteret på besøg for at høre om beslutningen, og da moderen begyndte at græde, tænkte Tabitha: *“Er det virkelig så svært for hende, at hun græder?”*

Men det var ikke derfor. Den gang Gud i sin tid kaldte Tabitha, havde Han samtidigt hvisket i moderens øre, at et af hendes børn en gang skulle rejse ud som missionær. Hun havde aldrig sagt det videre til nogen, for, som hun sagde: *“I er 4 søskende, og dengang var I alle små, så jeg vidste ikke, hvem af jer det ville blive, og derfor gemte jeg det i mit hjerte.”*

Tabitha fortæller: *“Når jeg tænker på alt dette, så viser det helt klart, at på det tidspunkt, hvor jeg som lille pige fik mit kald, havde Gud også fortalt det til mine forældre. Ja, sådan er Herren, og Hans veje er uransaglige. Vi rejste fra Danmark til Tanzania den 6. august 1987.”*

Thorkild og Tabithas vision:

- At give børn en forståelse af, at de også er vigtige i Guds øjne
- At hjælpe mindre menigheder i at nå de unædede
- At støtte pastorer, der gør et pionerarbejde, og hjælpe menigheder økonomisk med færdiggørelse af påbegyndt kirkebyggeri
- At tage sig af faderløse med hjælp til skolegang
- At hjælpe enker og ekstremt fattige familier
- At formidle nødhjælp
- At bygge skoler

Samler tusindvis af muslimske børn

Torkild og Tabitha har gennem alle årene været tro mod kaldet til at nå ud til børn og unge, og deres førsteprioritet er at **bringe evangeliet ud til små, muslimske landsbyer.**

Et par gange om måneden tager Torkild sammen med et team ind i bushen, hvor der holdes møder og børnekampagner i de afsidesliggende landsbyer. De medbringer selv forskelligt udstyr såsom platform, generator og lydudstyr.

Om eftermiddagen bliver der holdt open-air børnemøder med sang, dukketeater og børnekonkurrencer. Børnene får også fortalt illustrerede historier om Jesus.

Ofte samles der 500-800 børn til disse møder, og om aftenen vises oplysende film om bl.a. AIDS, narko, for tidlig graviditet og diverse kristne film. Siden 1987 har der været utroligt mange af disse arrangementer i store dele af Tanzania, og både børn og voksne møder op – ofte i tusindtal!

Der bygges skoler, kirker, hjem og boliger

Alle de mange børn, hvoraf mange var forældreløse, bl.a. pga. af AIDS, manglede et sted, hvor de kunne gå i skole. Derfor blev der bygget en stor skole, "**Amani Nursery and Primary School**", med plads til 500 elever. Skolen er nu overdraget til afrikanerne, som selv kører den videre. I 2012 blev der bygget endnu en skole, "**Tumaini**", som har 200 elever.

Desuden er der bygget et hjem til udsatte børn, hvor der for øjeblikket er plads til 18 børn. Hjemmet hedder "**Kærlighedshjemmet**".

I Arushas slumkvarter er der nu bygget **en kirke, som har mange formål**. Om søndagen er der gudstjenester; hver formiddag er der børnehaveklasse for 100 børn fra byens slum, og hver eftermiddag bliver kirken omdannet til en systue for AIDS ramte kvinder.

Også i **Masai-landet** er der nu bygget en kirke, hvortil der køres nødhjælp til de stakkels folk, som intet mad har. Der er også gravet 5 brønde til masaierne, så alle kan få rent drikkevand.

I udkanten af **Dar Es Salaam** er der opført en kirke, fordi de **unge studerende** havde et nødråb om at få en kirke at samles i. Efter blot 4 måneder samledes de nu over 85 til gudstjenesterne, og menigheden vokser støt.

Sidst, men ikke mindst, er der bygget huse til alle medarbejdere og deres familier, så de har et godt sted at bo. Lønningerne er ikke ret store i Tanzania, og derfor er medarbejderne nu stillet så godt som muligt den dag, Torkild og Tabitha evt. rejser hjem til Danmark. Så har medarbejderne tag over hovedet og skal ikke tænke på dyr husleje i fremtiden.

Du kan følge Torkild og Tabithas helt enestående arbejde på www.mission-tanzania.dk.

Økonomisk støtte til Torkild og Tabithas arbejde: Hver krone, som du måtte give, går ube-skåret til det, den er beregnet til. Hvis du ønsker skattefradrag, er det vigtigt at oplyse navn og personnummer.

Kontonummer er: 3201 10279143 – husk at mærke: "**15. Torkild og Tabitha**".